

Arrogantie lijkt in dit geval te leiden tot tunnelvisie, die innovatie en vooruitgang bij de ontwikkeling van kunstgras lijkt te belemmeren

Arrogant

Gemeentes krijgen er behoorlijk van langs in het forum over de recycling van kunstgras in deze uitgave van Fieldmanager. Kleine gemeentes worden beschuldigd van desinteresse, terwijl grotere gemeentes arrogantie en gemakzucht verweten wordt. Het lijkt erop dat de kunstgrasrecyclingsector een spiegel voorhoudt aan opdrachtgevers voor de bouw van kunstgrasvelden. Grote gemeentes mogen zich misschien wat minder zelfgenoegzaam opstellen en meer proactief op zoek gaan naar manieren om kunstgras langer te gebruiken. Dit vakblad heeft geen studie gedaan naar de manier waarop doorgaans de beslissing wordt genomen om een veld te vervangen, maar de aanbieders van kunstgrasvelden riepen bijna in koor – en tegen hun eigen belang in – dat daar nog een hoop winst te behalen is.

Aan de andere kant van het spectrum bevinden zich de kleinere gemeentes. Zij hebben vaak een kleiner budget en kiezen om kosten te besparen vaak voor hergebruik.

Onderhoud is waarschijnlijk de belangrijkste troef om de levensduur van een veld te verlengen, maar zeker niet de enige. Feitelijk begint dit al op het moment dat een veld wordt aangelegd. Het is goed dat daarbij wordt gekeken naar sporttechnische karakteristieken, maar duurzaamheid, in de zin van een lange levensduur, is minstens net zo belangrijk. Arrogantie

lijkt in dit geval te leiden tot tunnelvisie, die innovatie en vooruitgang bij de ontwikkeling van kunstgras lijkt te belemmeren. Misschien is het tijd voor deze grotere gemeentes om bescheidenheid en openheid te omarmen en te erkennen dat er zeker ruimte is voor verbetering. Probleem is natuurlijk dat arrogantie en desinteresse in dit geval twee keerzijdes van dezelfde medaille zijn. In beide gevallen is het resultaat niet wat we als sector voor ogen hebben.

Aan de andere kant van het spectrum bevinden zich de kleinere gemeentes. Zij hebben vaak een kleiner budget en kiezen om kosten te besparen vaak voor hergebruik, zonder dat hier op de een of andere manier controle over is vanuit de oorspronkelijke eigenaar. Dat lijkt in conflict te zijn met de zorgplicht van de gemeentes.

Arrogantie en gemakzucht zijn natuurlijk heel grote woorden. Zoals zo vaak, ligt de waarheid in het midden. Grotere gemeentes moeten misschien wat meer oog hebben voor de kleintjes en zich beter realiseren dat zij met publiek geld werken. De kleinere gemeentes –op hun beurt– kunnen niet zomaar hun zorgplicht verwaarlozen op het moment dat dit financieel beter uitkomt. In plaats daarvan moeten we streven naar een inclusieve samenwerking die het beste van beide werelden combineert. Alleen op die manier kunnen we de kunstgrasrecyclingsector naar een duurzame toekomst leiden.

Hein van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!